

i cirkulærer af 20. maj og 5. juli 1949 samt 17. februar 1950 til apotekerne, at apoteker på landet og eneapoteker i byerne skulle kunne etablere tilkaldelsesvagt på visse nærmere angivne betingelser, medens apotekerne i hovedstadsområdet enten skulle have fast vagttjeneste eller være helt fritaget for vagttjeneste om natten samt på søn- og helligdage. For apotekerne i byerne udenfor hovedstadsområdet, hvor der findes flere apoteker, opretholdt man i hovedsagen den hidtidige ordning.

Indskrænkningen i apotekernes nat- og helligdagstjeneste har efter indenrigs- og boligministeriets formening fungeret tilfredsstillende, og det foreliggende forslag er udfærdiget med henblik på muligheden af en yderligere indskrænkning i apotekernes nat- og helligdagstjeneste.

Til § 26.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 27, men indeholder i modsætning til denne en definition af begrebet „recept“. Man har anset det for naturligt at optage denne definition i lovudkastet under hensyn til, at flere af lovudkastets bestemmelser knytter retsvirkninger til recepter.

Ved udtrykket „skriftlig rekvisition“ i stk. 2 er navnlig tænkt på rekvisitioner udstedt af jordemødre og skibsførere.

Stk. 3 er særlig udfærdiget med henblik på det nordiske samarbejde på apotekervæsenets område.

Til § 27.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 8, dog at man har foreslået denne ændret således, at apotekeren, hvis hans fravær varer over 1 uge, men mindre end 8 uger, kan nøjes med at indberette dette til amtslægen. Den ændring, der er foretaget i stk. 1, 1. pkt., hvorefter man foreslår, at en apoteker skal kunne repræsenteres også af en apoteksmedhjælper, hænger sammen med den foretagne ændring af forslaget § 13.

Til § 28.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 26, stk. 2—3. Da spørgsmålet om et lægemiddels optagelse i farmakopeen ikke afgøres efter dets betydning som salgsvare, har man ikke fundet det rimeligt som hidtil at knytte apotekernes pligt til at søge fremskaffet et lægemiddel til dets optagelse i farmakopeen, men har foreslået, at pligten skal omfatte alle lægemidler, der ordineres ved recept og alle apotekerne forbeholdte lægemidler.

Til § 29.

Bestemmelserne afløser ansvarsreglerne i apotekerlovens § 26, stk. 1 og 3. Det foreslås at fritage

apotekerne for ansvar ved udlevering af forarbejdede lægemidler indkøbt fra et andet apotek, et kontrollet laboratorium, en specialitetsfabrik, statens seruminstitut eller statens digitalislaboratorium under hensyn til, at det ville virke urimeligt at pålægge apotekerne pligt til at kontrollere sådanne lægemidler.

Til § 30.

Bestemmelsen i stk. 2 tilsigter at opretholde den bestående adgang til ydelse af rabat, idet man dog for at regulere rabatydelser foreslår, at de nærmere regler herom skal være optaget i taksten.

I henhold til apotekerlovens § 28, stk. 2, må der ved udlevering efter recept hverken tages højere eller lavere betaling, end taksten angiver, medens prisen for håndkøbssalgs vedkommende ikke må overskride taksten. Efter forslaget kan taksten aldrig fraviges ved udlevering af lægemidler, idet man må anse prismæssig konkurrence mellem apotekerne i lægemiddelhandelen for uønsket, og apotekerne allerede nu efter overenskomst faktisk holder samme pris også for håndkøbsvarer.

Bestemmelsen i stk. 3 tilsigter ikke at afskære apotekerne fra indenfor takstbestemmelserne at yde sædvanlig handelsmæssig kundebetjening.

Til § 31.

Bestemmelsen svarer til apotekerlovens § 29, stk. 3.

Til § 32.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens §§ 20 og 21, dog således at man foreslår apotekernes handelsret i henhold til deres bevilling udvidet til også at omfatte hygiejniske artikler, toiletartikler, næringspræparater og kemisk-tekniske midler.

Man har endvidere foreslået en regel om, at indenrigs- og boligministeren kan give apoteker ret til at fremstille eller forhandle andre bestemte varer, idet det må anses for urimeligt, om apotekerne skal være nødsaget til at erhverve næringsbevis for at kunne fremstille og forhandle varer, som naturligt hører hjemme på et apotek, eller som det offentlige ønsker at henlægge til apotekerne.

Til § 33.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 22, stk. 1, 2. punktum, dog at man har foreslået, at sygehusapoteker ikke uden særlig tilladelse kan udlevere varer til andre sygehuse indenfor samme kommune, når disse ikke hører under samme institution som den, der driver sygehusapoteket.

Med hensyn til stk. 2 bemærkes, at indenrigs- og boligministeriet i modsætning til det af apotekerkommissionen fremsatte forslag ikke har ment, at